

АВТАРКІЯ (від грец. αὐτάρκεια — незалежність, само-вдоволення, вміння вдовольнитися своїм) — у філософії: незалежність від речей зовнішнього світу або інших людей (Платон, Аристотель), життєвий ідеал представників філософської школи стоїків. Мудрецьві-стоїкові «достатньо самого себе»; в економіці: орієнтація на власні сили та відмежування від взаємодії із зовнішніми економічними системами; у культурології: різновид опору поступові цивілізації через плекання традицій, що поступово втрачають реальну силу. Цей опір покликаний охороняти й зберігати незайманість

ідеол. простору, витвореного у той чи ін. спосіб у минулому. За приклади можуть правити парт. або реліг. секти. В Україні багато елементів А. діяло до «відлиги» (боротьба з такими науками, як генетика, кібернетика тощо), але чимало їх, часом у досить потвор. формі, спостерігалось й потім (боротьба з напрямками у моді, малярстві або поезії, окремими муз. жанрами, заборона окремих видів хореографії чи популяр. танців). Після «перебудови» ознаки А. залишаються в нас лише на рівні певних груп інтелектуалів, залишкових ідеол. та творчих організацій, партій і деяких реліг. утворень.

О. А. Герасимчук

Бібліографічний опис:

Автаркія / О. А. Герасимчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42411>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).